

A SZEGÉNYSÉGTŐL A GAZDAGSÁGIG

Fábián Attila élőben elhangzott tanításának nyers szövege

Budapest, 2025. július 13.

Ma szeretném folytatni azt a tanítást, amit pár héttel ezelőtt elkezdtem. Nagyon sok anyag van előttem, nagyon hosszú a jegyzetem. Nem tudom, hogy mennyi lesz az, ami bele fog férni a mai napba. Ha emlékeztek, akkor pénzügyi dolgokról beszéltünk a Biblia alapján. Olyan gyakorlati tanácsokról, amelyek a hétköznapi életben segítenek neked abban, hogy a pénzügyi és anyagi helyzeted kiegyensúlyozott legyen, mert nagyon sokan vannak a világban is és sajnos a keresztények között is, akik nem tapasztalták még meg azt a szabadságot, amely a pénzügyi szabadság fogalma alatt lehet.

A múlt héten hallottam egy borzasztó statisztikát. Nem magyarországi, hanem egész Európára vonatkozóan azt mondta, hogy az európai lakosságnak 40%-a, tehát közel fele nem rendelkezik olyan megtakarítással, amely elég lenne a számára egy probléma esetén arra, hogy 2-3 hónapig fenn tudja tartani magát. Ez borzasztó rossz arány. Nem tudom, a keresztények hogyan állnak ezzel a dologgal, de nagyon sokan vannak, akik fizetéstől fizetésig élnek és ez így nem jó. Ez nem Isten terve, nem Isten akarata és nem is az Ő szándéka. Ha így éli az ember az életét, akkor ez a pénzügyi stressz és pénzügyi nyomás bizony kihat az ember mentális egészségére, a fizikai egészségére, kihat az egész lelkiállapotára és rendszerszintű problémák keletkezhetnek az ember életében. Ha úgy éli az életét éveken keresztül, hogy nem igazán tudja, hogyan lesz holnap, hogyan lesz a jövő hónapban, nem is mer tovább nézni pár napnál messzebbre és évekre előre pedig még meg sem fordul benne, hogy gondolkozzon, pedig a bibliai bölcsesség egyik alapigazsága az, hogy a bölcsesség az előre felé gondolkodik, nem hátrafelé.

A bibliai bölcsesség az, ami megragadja azt az ismeretet és azt a tudást, amit Isten mond és helyesen alkalmazza. A Biblia nagyon sokféleképpen beszél a pénzkezelésről mind az Ó-, mind az Újszövetségben. Ezzel kapcsolatban szeretnék a segítségetekre lenni, szeretném, ha ezeket a bibliai tanácsokat, amelyek iránymutatások, nem törvények, megfontolnátok és mindenki saját szíve döntése szerint alkalmazná, ahogy azt ő helyesnek és jónak látja. Az anyagi problémák nem csak a pénzről szólnak. Azt gondolja sok ember, hogy akinek pénzügyi problémája van, az csupán abból áll, hogy nincs elegendő, amit be tudna osztani, de igazából az anyagi problémáknak van egy gyökere, ami a gondolkodásmódból fakad. Az anyagi, pénzügyi nehézségeknek, elakadásoknak van egy elméleti, egy hozzáállásbeli gyökere, amikor az ember nem feltétlenül tanulta meg, hogy hogyan kezelje azt, ami rábízott. Nem feltétlenül tanultuk meg gyerekkorunktól kezdve, hogy hogyan legyünk sáfárai mindannak, amit ránk bízunk, hogy hogyan sáfárcodjunk akár már óvodás kortól kezdve azzal a kis játékkal, amit ránk bízunk kisiskoláskorban azzal a hátizsákkal, amivel iskolába megyünk, aztán középiskolában a zsebpénzzel, és fiatal felnőttkorban, amikor az ember elkezd dolgozni és önállóan pénzt keresni.

Nem feltétlenül tanították meg nekünk, hogy azt a pénzt hogyan kezeljük, hogyan osszuk be, hogyan tegyünk félre, hogyan adakozzunk, hogyan gyűjtsünk, hogyan költünk helyesen saját magunkra. Ez miatt sok-sok problémába ütköznek emberek úgy, hogy élnek 20-30-50 évet és sokan 60-70 éves korukban is ugyanazzal a mentalitással, gondolkodásmóddal költik, vagy nem költik a pénzüket, mint ahogy huszonegynéhány évesen, pedig az anyagi problémák nem csupán a pénzről szólnak, hanem szólnak az alázatról, szólnak a büszkeségről. Szólnak arról, hogy mennyire vagyunk öszinték saját magunkhoz és szólnak arról az őszinte kérdésről, hogy mit jelent számunkra a pénz.

Jézus is, amikor a földön járt, pénzt kezelt. Nem mondta a pénzre azt, hogy ez nem jó, ez egy gonosz dolog, mert a pénz egy semleges dolog. Se nem jó, se nem rossz, attól válik jóvá, vagy rosszvá, hogy hogyan jutsz hozzá és, hogy mire költöd. Úgyhogy azt gondolom, mivelhogy a Biblia nagyon sokat tanít erről, nekünk is ezt látni kell magunk előtt, hogyha tanít róla, akkor nem lenne baj, ha mi is megtanulnánk azt, hogy Isten mit gondol és mit akar ezzel kezdeni a mi életünkben. Mert, ahogy rengeteg eszköz van a konyhában, rengeteg eszköz van az autód kesztyűtartójában, ugyanúgy

rengeteg eszköz áll rendelkezésedre a zsebedben, vagy éppen a lelkedben és a pénz is egy ilyen dolog, egy eszköz. Használhatod jó dolgokra és használhatod rossz dolgokra is. Amikor az ember pazarolja az eszközállományát, akkor gyakorlatilag előre mutatva, előrevetítve, csendes, lassú módon saját magát meggyilkolja. A pazarlás és most beszéljünk a pénzpazarlásról, az egy csendes gyilkos, ami előrevetíti hosszútávra azt, hogy ennek így nem lesz jó vége. A pénz bőséges adása nem pazarlás, de a pénz helytelen felhasználása és a nem Isten szíve szerint való felosztása az bizony olyan negatív spirálba tudja az embert belevinni, amiből nagyon nehezen lehet kikeveredni. Ki lehet jönni, minden egyes bukásból Isten fel tud állítani és még, ha a legrosszabb és a legnagyobb problémákat is okozta magadnak a múltban az adósság miatt, a hitelek miatt, a pénzszerzés miatt, Istennel együtt az isteni, bibliai alapelveket alkalmazva, a Szellemmel együtt mozdulva lehetsz egy nagyon-nagyon jó bizonyosság, még akkor is, ha ezt most kezded el esetleg nyugdíjas korodban alkalmazni. Nem késő. Soha nem késő elkezdni az Igére ráállni és azt alkalmazni. Bár úgy hiszem, hogyha az ember erről fiatalkorában hall és ezt megtanulja alkalmazni, akkor pozitív, jó irányba tudja befolyásolni a saját életét.

Nem olyan túl régen, az egyik kollégámmal a cégnél, a legfiatalabb kollégával beszélgettem, mert úgy gondoltam, hogy bár jogom egyáltalán nincs beleszólni az ő életébe, de mint a vállalkozásban a vezetője megengedhetem magamnak, hogy személyes kérdéseket tegyek neki fel. Mondtam neki, hogy szeretnék neked segíteni, mert látom azt, hogy itt vagy 27 évesen, 20 éves korod óta dolgozol és gyakorlatilag annyi mindened van, amennyit szinte a testeden hordasz és mit gondolsz erről, jó dolog ez? Azt mondta, hogy nem. Ne értsetek félre, az embert nem az határozza meg, amiye van! Nem arról beszélek, hogy akinek több van, vagy több mindent gyűjtött, az jobb ember, vagy előrébb van a társadalomban, egyáltalán nem erről van szó, hanem arról van szó, hogy ez az életforma nem vetít jó fényt Krisztusra, de még a világban sem elfogadott.

Megkérdeztem tőle, hogy mivel látom, hogy dohányzik és fogyasztja az energiáit minden nap, kettőt is, hogy mennyit költesz naponta ezekre a dolgokra? Válaszolta, egy doboz cigi 2500 Ft, két energiával 1000 Ft. Ez 3500 Ft naponta, amit csak erre a dologra költ. Azt mondtam neki: nekem nincs beleszólásom ebbe, de segítek neked gondolkodni. Egy hónapban az mennyi? És akkor kiszoroztuk, hogy ez több, mint 100000 Ft. Elkölti a fizetésének az x százalékát, egy jelentős részét élvezeti cikkekre, amit az ember megtehet, mert a saját pénzét mindenki arra költi, amire akarja. Én nem szólhatok bele, de azt mondtam neki: Figyelj! Ha nem tudod, hogyan oszd be a pénzedet, engedd meg nekem, hogy segítséget ajánljak fel. Ha elfogadod tőlem, akkor legyen ez így, ha gondold. Mondtam neki, hogyha beleegyezel és behívtam a többi kollégát is, hogy ők is tudjanak róla, a többi kolléga között egyébként sok édestestvére van, tehát sokan vannak nálam egy családból és mondtam neki nyíltan, hogy Dávid, ha megengeded, hogy visszatartsak a fizetésedből havonta 50000 Ft-ot, betesszük egy borítékba, elteesszük a páncélszekrénybe, év végén egyben odaadom neked. Volt ez tavaly február-március környékén. Gondolkozott és azt mondta, hogy jó. Megfeszíti magát és jó. Minden hónapban borítékban a nevére szólóan eltettem azt a páncélba és mondtam, bármikor év közben hozzányúlhatsz, ez a tiéd, nem én rendelkezem felette, te rendelkezel felette, nekem ehhez semmi közöm, csak segítek neked kicsit megtakarítani, mert itt vagy 27 évesen és autót szeretnél, bizonyára jogosítványt szeretnél, nősülés előtt leszel nemsokára, lakást szeretnél majd vásárolni, de valami felé el kellene indulni! Ugyanezt mondták neki, osztották neki a testvérei is, de őrájuk nem hallgatott. Egy ilyen külső tekintély talán néha jobban be tud segíteni.

Ezt csináltuk és karácsony előtt kapott egy vastag borítékot, amiben a saját pénze volt, félmillió forinttal és mondtam, ennyi az egész. Ennyi az egész. Az a helyzet, hogy ezt te is meg tudod csinálni 5000 Ft-tal, vagy 10000 Ft-tal. Januárban kérdeztem tőle: na, idén is menjen ez a dolog? Azt mondta: igen, menjen, de ő most már megtanulta saját maga, hogy otthon egy borítékban gyűjti, nincs szükség arra, hogy a céges páncélszekrényben legyen elzárva. Mondom: Halleluja! De jó, nagyon örülök neki. Eltelt kevesebb, mint egy év és megtanulta. Mindenkit rá lehet vezetni erre, úgy gondolom és ez csak a legalapabb, a legegyszerűbb dolog. Az összeg igazából lényegtelen. A lényeges dolog az, hogy ne költs el minden pénzt, amit keresel! Ha gyakorlati pénzügyi tanácsot

kellene adnom valakinek, nem az én sajátom ez, hanem nagyon sokan ezt így tanítják, így hirdetik, egyszerű világi bölcsesség is: Kevesebbet költs, mint amennyit keresel és akkor hosszútávon előbb-utóbb meggazdagodsz. Ennyi. Természetesen nagyon le van csupaszítva és nagyon egyszerű így a dolog, ennél sokkal több minden van a Bibliában, de alapelv, teljesen bibliai alapelv, hogy nem költünk el mindig minden pénzt, ami befolyik hozzánk.

Van egy csomó ismerősöm, aki kevesebbet keres az átlagosnál, mégis van megtakarítása és nem kilátástalan az élete pénzügyileg. Ha most úgy érzed, hogy annyira rossz anyagi körülmények között vagy, kevés a fizetésed, kicsi a nyugdíjad és azt mondd, hogy Attila, te nem érted, nem látod az én pénzügyi helyzetemet, én nem tudok félretenni, mert olyanok a rezszi számláim és nem tudod, hogy mire kell költenem, akkor hadd kérdezzem meg tőled, hogy képes lennél-e arra, hogy havonta 100 Ft-ot félre tegyél. Ki az, aki nem lenne képes havonta 100 Ft-ot félretenni? Mindenki képes lenne. És azt mondd, persze, hát ez jelentéktelen, semmi pénz és valóban, ez most már szinte egy kifli ára, de nem is a mértékéről van szó, hanem az elvről. Arról, hogy amit elkezdesz kicsiben, azt tudod növelni és aki a kicsin hű, ismered az Igét, ugye? Aki a kicsit jól be tudja osztani, Isten többet bíz arra.

Úgyhogy az egy rossz szokás, vagy rossz mentalitás, rossz hozzáállás, hogy olyan keveset tudnék megtakarítani, nincs semmi értelme, mert 100 Ft-tal mi lesz év végére? Semmi és valóban semmi. Ha most te 60 éves vagy és 20 éves korod óta tettél volna félre 100 Ft-ot, tudom, hogy nem reális ez a 100 Ft-os példa, de ezzel szeretném szemléltetni azt, hogyha képes vagy erre, lehet, hogy képes vagy 1000 Ft-ra is. Lehet, hogy 5000 Ft-ra is. Kell, hogy legyen az emberben egy olyan bölcsesség, ami segít neki abban, hogy önálló életet éljen, hogy ne szoruljon rá senkire.

Van a világban is egy alapelv, amiről úgy gondolom, hogy teljesen bibliai. Ez a múltkori alkalommal nem került szóba, de most elmondom. Legalább háromfelé kellene osztanod a jövedelmedet, de azt hiszem a Biblia alapján ennél sokkal több tortaszeletre is fel lehetne osztani azt az egészet, amivel rendelkezünk egy hónapban, vagy egy héten, vagy ki hogyan kapja a fizetését. Egy jelentős részét, mondjuk a felét, el kellene különíteni arra, hogy az életfeltételeidet biztosítsd belőle, a rezsizámláidat, az étkezésedet, az italodat, a ruházódásodat, a gyerkőcnek a tandíját, ha van, a sárga csekkeket és a többi, ami minden hónapban fellépő kiadás. Ne búsulj, hogy van sárga csekked! Annyian mondták már nekem, hogy „Ó, azok a csekkek és most már fehér is jön és mindenféle színes csekkek jönnek, úgy utálom őket.” Én azt mondom neked, hogy légy hálás a csekkjeidért! Sokkal jobb, ha vannak csekkjeid, mintha nem lennének. Vannak utcán élő emberek és nekik nincsenek sárga csekkjeik. Örülj, hogy van mit fizessél! A jövedelmednek a felét különítsd el erre, hogy fizeted belőle azt, amit kell. A másik felét, arányosan fele-fele, vagy kisebb-nagyobb arányban, mondjuk húsz százalékot különítsd el arra, hogy félre tedd. Ebben benne lehet az adakozásod, a tized fizetésed, a magvetésed. A fennmaradó harminc százalékot pedig szigorúan költsd el saját belátásod szerint saját magadra! Az nem baj, ha az ember költ magára. Nem baj, ha megengedsz magadnak egy jégkrémet a nyári melegben. Nem baj, ha magadra költesz. Az a baj, amikor ez a saját szükségre való százalékos arány kiszorít mindent. Megveszel olyan dolgokat, amikre vágyakozol, de igazából nincs rá szükséged.

Isten nem a vágyaink, hanem a szükségaink alapján tölti be az életünket anyagilag. Ha szükséged van három autóra, akkor a szükséged alapján Isten meg tudja adni neked, de ha nincs szükséged autóra, akkor érdd be a tömegközlekedéssel. Az emberek sokszor vágnak az újabb telefonra, a nagyobb autóra, a nagyobb házra, a márkásabb ruhaneműre és így azt a pénzt, amit félretennének hosszabb távra, előre felélik, mert mindig van valami, ami jönni fog, amire lehet költeni és nem kezelik bölcsen azt, amijük van. Amikor félretesz, vagy megtakarítasz, ne nézz arra, hogy ez egy kicsi összeg! A lényeg az, hogy kezdj el kialakítani egy szokást! Ha kialakul egy jó szokás az életedben ezzel kapcsolatban, akkor a megtakarítás akkor is működni fog, amikor nagyobb pénzösszeget tudsz majd megtakarítani és félretenni. Nem minden szokás rossz, nem minden szokás gonosz. Nem minden szokás vallásos hagyomány. Vannak jó szokások és vannak rossz szokások. Ha olyan rossz szokásod van, hogy elköltöd az összes pénzedet egy hét alatt, akkor alakíts ki egy jó szokást helyette!

A táborban is volt erről szó, egy teljes napot erről beszéltünk és sokaknak, azt hiszem, ez segített abban, hogy átértékeljék és felülbírálják az eddigi elképzelésüket.

Lapozzatok az 1Thesszalonikai levélre, a negyedik fejezet tizenegyes-tizenkettes versét szeretném felolvasni! Nagyon jó lenne, ha lenne időnk itt az egész előzményt olvasni és azt is, ami utána van, de ez a két igevers, amire most összpontosítunk. Így hangzik Pál tanácsa a thesszalonikabeli gyülekezetnek:

1Thesszalonika 4,11–12.

11. És becsületbeli dolognak tartsátok, hogy csendes életet éljete, saját dolgaitokat ellássátok, és tulajdon kezeitekkel munkálkodjatek, amint meghagytuk néktek;

12. Hogy a kívülvalók iránt tisztességesen viselkedjete, és ne szoruljatek rá senkire.

Tudsz erre áment mondani? Nagyon nyomatékosan szeretném ezt felolvasni még egyszer mindenkinek. Nagyon erőteljes figyelmeztetés a munkamorálra az, amit itt Pál mond: „*csendes életet éljete, saját dolgaitokat ellássátok és tulajdon kezeitekkel munkálkodjatek, amint meghagytuk néktek; Hogy a kívülvalók iránt tisztességesen viselkedjete, és ne szoruljatek rá senkire.*” Azt hiszem egyértelmű itt, hogy Pál szerint istenfélő dolog az, hogy az ember nem foglalkozik másnak a dolgaival. Ugye, ezt látjuk itt? Saját dolgaitokat ellássátok. Saját dolgaidal foglalkozz! Mindenki a szónak a jó, nemes értelmében foglalkozzon a saját dolgával. Ahogy én nem szólok bele a te pénzügyeidbe, te sem szólsz bele az enyémbe. De megpróbálhatod! Állok elébe és lesz egy kellemes beszélgetésünk, nem fogok megsértődni, csak akkor én is vissza fogok kérdezni, de segíthetjük egymást, tanácsolhatjuk egymást. Aki előrébb jár az élettapasztalatában, harminc-, negyven-, ötvenéves emberek tudnak tanácsot adni a fiataloknak. A fiatalok, ha okosak és bölcssek, akkor figyelik az idősebbeket, hogy hogyan csinálják, és azokat a dolgokat másolják le, amik jók, amik nem jók, azokat pedig nem másolják le. Bár szokták mondani, hogy „fiatalság, bolondság”, de ezt ki lehet nőni.

Azt mondja itt az Ige, hogy „ne szoruljatek rá senkire.” Ugye, te nem akarsz rászoruló lenni, aki rászorul másokra? Az is igazság, hogy senki sem szeret olyan emberek között lenni, akik élösködnek rajta. Van olyan ismerősöd, olyan kapcsolated? Van olyan családi, rokoni, baráti, vagy akár gyülekezeti kapcsolated, aki szinte élösködni próbál rajtad? Senki sem szereti ezt. Egy dolgozó ember nem függ másoktól. Itt a munkához való hozzáállással kapcsolatban határozott mondanivalója van Istennek. A munka egy módja annak, ahogy itt olvassuk, hogy elnyerjük a gyülekezeten kívüli emberek tiszteletét. Ez szeretném felolvasni még egyszer, olyan gyönyörű: „Hogy a kívülvalók iránt tisztességesen viselkedjete”. Van úgy, hogy a kívülállók rád nézhetnek és azt mondják, hogy: Igen, ez az ember, bár nem hiszek az ő Istenében és egy kicsit bogaras, meg gyülekezetbe járós, meg hallelujás, de látom az életén, hogy egy dolgozó, megbízható munkásember, aki tisztességgel végzi a dolgát és ha valamit mond, akkor az úgy van, tartja ahhoz magát, tisztességes ember.

Mindannyian háztartásban élünk, vagy legalábbis reményeim szerint mindannyian kezeltek, visztek valamilyen fajta háztartást. Ahogy egy embernek lehet egy kis legénylakás a háztartása, úgy egy családnak is lehet háztartása, a nagyobb civil szervezeteknek, akár a gyülekezetnek is van egy büdcséje, háztartása és egy egész nemzetnek, egy államnak is van államháztartása és aki kevesebbet költ, az többet tud megtakarítani. Ha többet költünk, akkor többet fogyasztunk. Össze tudjuk rakni az elménkben, hogy ezért hívják a társadalmunkat fogyasztói társadalomnak, mert arra vagyunk sarkallva és arra vagyunk inspirálva a reklámok, a külső nyomások és hatások által, hogy egyre többet és többet költsünk. Nincs baj a pénzköltéssel, arra való többek között, hogy elköltsük és bizonyos dolgokat, eszközöket megvásároljunk belőle, de amikor az ember felborítja azt a bibliai rendszert, amiben élnie kellene, akkor könnyen olyan dolgokra fog pénzt kiadni, amire nincsen szüksége és adósságba veri magát.

Az a baj, hogy könnyedén túlköltezhet az ember, hogyha nem veszi észre a pszichológiáját annak, hogy most már szinte mindent fizethetünk bankkártyával és az ember könnyebben költ, ha nem készpénzzel fizet, hanem bankkártyával, mert nincs előtte az, hogy mennyi marad. Ha készpénz van nálad és sok pénz van a zsebedben, sokkal többet költesz, mint, ha kevesebb pénz van aznap

reggel a zsebedben. Tehát megvan ennek a pszichológiája és a világ ezt ki is használja. Mi, keresztények, akkor költsünk sokat, ha sok pénzünk van. Ha kevesebb pénzünk van, akkor annak mértéke szerint költsünk. Amikor az ember többet keres, akkor automatikusan többet költ és így könnyen felborul a rendszer. Amikor az ember több pénzhez jut, eljön az életében Isten áldása és fizikai módon több anyagi javakkal rendelkezik, akkor ugyanúgy fogja azt beosztani, ugyanúgy fog abból költenek, mint ahogy azt kicsiben csinálta. Ez egy veszélyes dolog.

Ezért van az, hogy hiába keresnek sokan több pénzt, mégis ugyanolyan anyagi nehézségben, problémában vannak, mint amikor kevesebbet kerestek. Meg kell tanulni ezt az ötven, harminc, húszas szabályt, ha nem is így szó szerint, de nem mindenkinek könnyű ez. Többek között azért, mert a világ belenevelt minket egy szegénység mentalitásba, ami úgy alakul ki az emberben, hogy azt gondoljuk, hogy igazából egy korlátozott erőforrás áll csak a rendelkezésünkre. Amikor úgy gondolkozunk magunkról, hogy nekünk csak annyi van, amennyi a bankszámlán, amennyi a fizetésem, a havi bevételem, a jövedelem, amit éppen kézzel foghatóan láthatok és így kialakul egy „ehhez szabom magamat, az elmémet” hozzáállás, ami egy szegénység mentalitás és aminek egy rossz változata az, amikor úgy viselkedünk, ahogyan a zsidók viselkedtek a pusztában. Amikor már szabadok voltak és kijöttek Istennek a nagy kegyelméből Egyiptom kincseivel, aranyával, ezüstjével, állataival és mégis úgy viselkedtek, mint a rabszolgák. Ez volt a gondolkozásmódjuk. A hatalmas Isten velük volt, de ők önmagukra néztek és szegénynek látták magukat. Ez a mentalitás lehet akkor is valóság az ember életében, amikor rendelkezik sok pénzzel.

Mi lehet a gazdagság mentalitás? Az a gazdagság mentalitás, amikor sok pénz áll a rendelkezésemre? Nem! Az a gazdagság mentalitás, ami ugyanolyan helyzetben, ugyanolyan körülmények között megvolt Józsuénak és Kálebnek. Ők azt mondták, hogy a hatalmas Isten velük van, annyijuk van, amit most meg tudnak fogni, de van jövőképük, van látásuk és van reménységük arra, hogy Isten tud nekik adni és előre néznek. Ilyenkor az ember izgatottan, cselekvésre készen áll a jövőhöz, mert tudja, hogy most ennyi van a bankszámlámon, vagy a zsebemben, de tudom, hogy az én Istenem, az én Atyám számomra jó dolgokat tartogat. Nem költezem túl magam, nem költök többet, mint amennyi rendelkezésemre áll, de van egy jövőképem, hogy fejlődni fogok. Ilyenkor nem érzed magadat korlátozva azok által, amivel nem rendelkezel, hanem a lehetőségekre összpontosítasz.

Bizony a szegénység, vagy a gazdagság mentalitásból átállni egyikből a másikra, ez nem feltétlenül könnyű. Főleg, ha gyerekkortól kezdve belenő az ember bizonyos szűk keresztmetszetű pénzügyi helyzetbe, akkor át kell préselnie magát bizonyos mentális dolgokon és az elméjét, a gondolkozásmódját tudatosan az Igéhez szabva meg kell változtatnia, de tudd meg, hogy a gazdagság az egy gondolkozásmód, nem pedig szerencse kérdése. Nem szerencse kérdése, vagy nem isteni különleges elhívás, vagy isteni kegy kérdése, hanem egy gondolkozásmód és bizony azt is jó, ha az ember tudja, hogy óriási különbség van a sok pénz keresete és a gazdagság között. Óriási különbség van aközött, hogy az ember sokat keres és, hogy valójában mi is a bibliai gazdagság, mert a boldogságodat nem a pénzed mennyisége, hanem a gondolataid minősége határozza meg.

A legtöbb ember vágyakozik több pénzre, vágyakozik arra, hogy több pénzzel rendelkezzen, hogy azt úgy ossza be, hogy könnyebben tudjon boldogulni, de a boldogságodat nem ez határozza meg. Hidd el nekem! Nem kell félni attól, úgy gondolom, hogy az ember lassan halad anyagi téren. Nem kell attól félni, hogy valaki kicsiben kezd. Nagyon sokan elmondhatjuk, hogy nagyon apróban, mustármagnyi szinten kezdtük. Semmi baj nincs azzal, ha az előrehaladás esetleg nem olyan nagyon látványos, gyors. Sokkal jobban tartsál attól, ha egyhelyben állsz. A lényeg az, hogy elinduljon valami. Elinduljon valami, kialakuljon benned egy hozzáállás, kialakuljon benned egy jó szokás, kialakuljon benned egy gondolkozásmód, mert ez hosszútávon előbbre fog vinni téged és minőségi befolyással lesz az életérzésedre is.

Pénzügyi alapelv egyébként az, hogy legyen egy jó reménységed, reméld a legjobbat, nézz a holnapi napra és reméld azt, hogy Isten valami jó dolgot fog hozni neked. Legyél az az ember, aki pozitívan néz előre! Legyél az, aki tud hinni nagy dolgokban! Lehetnek nagy álmaid és nagy reménységeid és ez a pozitív kép mindig ott van előtted, ugyanakkor legyél bölcs, hogy amennyire

lehet, felkészülj és akár a legrosszabbra is készen legyél és azt mondhasd, hogy mindegy, mi jön! Ha jó dolgok jönnek, örvendezni fogok és jó lesz, ha rossz dolgok jönnek, akkor sem lesz semmi probléma! Mint, ahogy Pál apostol élte az életét és, ahogy Péter apostol is élte az életét. Nem voltak hitetlenek egyáltalán, mégis szembesültek nehéz helyzetekkel, szembesültek üldözéssel, bebörtönözéssel, kigúnyolással, megveretéssel, még meg is ölték a végén őket. Hitetlenek voltak? Egyáltalán nem.

Én úgy hiszem, hogy volt egy jövőképük, egy reménységük. Tudták azt, hogy kit követnek, ki nek szolgálnak. Mentek előre és ha jó dolog volt és csatlakoztak hozzájuk és követték őket, akkor is boldogok voltak, ha bezárták őket a börtönbe, miután jól megverték őket, akkor is tudtak örvendezni és hálát adni Istennek és nagy fennszóval dicsérni Őt. Nem okozott nekik problémát az, hogy milyen körülmény vette őket körül. Legyenek céljaid! legyenek olyan előre vetített dolgaid, amelyek előtted állnak még, de tudd meg, hogyha halogatsz azt, hogy elkezd valamilyen terv szerint megvalósítani, akkor az ember nem ér el oda, akkor semmi nincs most. Ha most vannak céljaid, már van valamid, ha elkezdesz érte tenni. Ha cselekszel, akkor, amit akarsz, az a tiéd lesz. Ámen.

Van egy hitellel, adóssággal, vagy egy kölcsönadással kapcsolatos téves elképzelés a hívő emberekben, amit szeretnék most a témában maradván, de mégis más vizekre evezve kibontani és egy pár mondatot beszélni erről. Ez a hitelfelvétel. Vezetünk-e föl hitelt, vagy nem vezetünk föl hitelt? Mit mond erről a Biblia? Alap és kulcs igevers az 5Mózes 28,12. Ez az igevers egy áldássor vége felé van.

5Mózes 28,12.

12. Megnyitja néked az Úr az Ő drága kincsesházát, az eget, hogy esőt adjon a te földednek alkalmas időben, és megáldja kezednek minden munkáját, és kölcsönt adsz sok népnek, te pedig nem veszel kölcsönt.

Ez az áldások ígérete. Gyönyörűsége az egész előtte lévő tizenegy vers is és a következők is. Azon gondolkodtam éppen ma reggel, hogy nem ezzel kezdi az Úr ezt a felsorolást, hanem ez itt a vége felé van. Kicsit így az egészre, a nagy sok áldás felsorolásának a tetejére szinte oda van rakva egy koronaként.

Nem arról ír itt az Ige, hogy szárazságot kapsz meg jégverést, hanem hogy bőséges áldása lesz mindannak, amire ráteszed a kezed:

„Megnyitja néked az Úr az Ő drága kincsesházát, az eget, hogy esőt adjon a földednek alkalmas időben, és megáldja kezednek minden munkáját.”

Hallottad? Megáldja kezednek minden munkáját! Mondod, dolgozni kell? Erről nem volt szó. Azt hittem, hogy ez valahol az apróbetűs részben van és nem rám vonatkozik. De, ez rád és rám vonatkozik. Megáldja kezednek munkáját és oly mértékben lehetsz áldott, hogy nem veszel kölcsönt, hanem te adsz kölcsönt. Ez a jólét képessé tesz arra téged, hogy kölcsönt adjál úgy, hogy nem kell kölcsönt kérned. A Biblia nem mondja sem itt, sem sehol máshol, hogy a kölcsönkérés, egy hitel felvétel egy banktól, vagy magánszemélytől bűn lenne. Egyáltalán nem az. Hanem azt mondja itt, hogy az Istentől jövő legjobb az, ha nincsen rá szükséged. Gondolj bele, nem jobb az, ha nem kell hitelt fölvenned? Szavazzunk, hogy ki szerint jó az, hogy hitelért folyamodunk a bankhoz, vagy a szomszédhoz, vagy a nagybácsihoz, vagy anyuhoz, vagy a testvérhez, bárkihez kölcsönt kérni? Sokkal jobb az, ha nincs rá szükségünk.

A legjobb az, ha olyan áldottak vagyunk, hogy nem kell. Ugyanakkor, ha hitelt vesz föl az ember, vagy kölcsön kér, akkor ezzel kapcsolatban is hadd mondjak neked egy irányelvet, egy alapelvet, ami nem törvény, mindenki saját belátása szerint jól meggondolva tegye. Ne legyen több a törlesztő részleted a fizetésed húsz-huszonöt százalékánál és akkor nem fogod úgy élni az éveket, amíg a törlesztést fizetted, mintha fojtogatna valaki. Bizony.

Aztán mennyi pénzt adhatunk kölcsön? Beszéljünk erről a részről is. Milyen összeget adjak kölcsön tesónak, nagybácsinak, szomszédnak, gyülekezeti testvérnek? És ez itt már nagyon óvatos dolog, ebbe nem megyünk bele részletesen, de legyél nagyon óvatos gyülekezeti kölcsönkérésekkel, vagy kölcsönadással kapcsolatban.

De azt hiszem, itt is van egy alapelv, amit elmondhatok, hogy ne adjál nagyobb összeget kölcsön, mint amit, ha nem kapnál vissza, akkor az tönkretenne téged. Akkora kölcsönt adjál bárkinek, aminek az elvesztése, vagy vissza nem kapása nem befolyásolja az életedet. Ha teljesen romba dőltene, akkor ne adj olyan mértéket. Érthető, ugye?

Az adósság könnyen tönkreteheti az ember életét. Az adósság, nyugodt szívvel merem mondani, nem jó dolog. Bár vannak olyan körülmények, amikor van értelme egy jó hitelnek, vagy egy jó kölcsönnek. Lehet ez egy vállalkozói kölcsön, egy lakás, vagyonhoz hozzájutó kölcsön, egy jó kamatozása, amit a fizetésedből könnyen tudsz fizetni. Ez nem bűnös dolog, nem gonosz dolog hitelt fizetni. A legtöbbetek olyan lakásban él talán, amit úgy tudtál megvásárolni, hogy évekig fizetted a törlesztő részletét. Igaz, hogy a lakás értékének a másfél, vagy kétszeresét kifizetted húsz év alatt és gazdaggá tetted a bankot, de végül is a tied lett és most az a te vagyond, rászáll majd a gyerekeidre és így majd az utókor számára áldás lehet.

Példabeszédek 22,7.

7. A gazdag a szegényeken uralkodik, és szolgálja a kölcsönvevő a kölcsönadónak

Itt egy szolgaságról beszél a Biblia. Benne vannak ezek az Igében. Ne kárhoztasd magad, ha hiteled van, nem ördögtől való dolog, hanem arról van szó, amit ez az Ige mond egyébként, hogy a szegény ember nem sok hatalommal bír. A világban ez lépten-nyomon fellelhető, a szegény embernek nem sok szava van, a szegény embernek nem sok hatalma van. Akinek több pénze van, az nagyobb befolyással bír, akinek több pénze van, az több mindent el tud érni, akinek pénze van, az több mindenre tud jó hatást gyakorolni.

Automatikusan, amikor ez szóba jön, lehet, hogy már a szorítás kezd kialakulni a gyomrodban és kezd egyre kisebb lenni a gyomrod és egy belső feszültség van, hogy ó, a gazdagok! Hát nem lehet sok pénzhez hozzá jutni, csak úgy, ha kihasználom a rendszert, ha csalogok, lopok, hazudok, ha visszaélek, ha tisztességtelen vagyok! Pedig ez nem így van. Az, hogy a pénz egy bizonyos hatalmat képvisel, bibliai dolog és az egy másik dolog, hogy ezt a hatalmat lehet rosszra és lehet jóra is használni. Az, hogy valakinek hatalma van, az se nem jó, se nem rossz. Attól függően válik jóvá, vagy rosszá, hogy mire használod. Jézusnak is volt hatalma arra, hogy támogassa a szegényeket. Képessé tette a pénz birtoklása arra, hogy rendszeresen adakozzon a szegényeknek. Ha nem lett volna pénze, nem lett volna meg erre a hatalma. Tehát Ő ezt jóra használta, nem rosszra. Van, aki kizsákmányol.

Itt írja az Ige, hogy a világban ez a jellemző, hogy a gazdag a szegényeken uralkodik. Ez az általános nézet és a gyülekezetben nem így kell lennie semmiképpen, azzal együtt, hogy a befolyás eszköze a pénz, jó és rossz értelemben is, de ha kölcsönt vesz fel, akkor a hiteled és a nagy-nagy kamatok rabszolgává tudják tenni az embert. Mondom, hogy nem azokról a kölcsönökről és hitelekről beszélek, amik alapvetően jók, ami egy lakásvásárláshoz hozzásegít, amely segít abban, hogy egy vállalkozást el tudj indítani, ami, ha belendül, akkor könnyedén vissza tudod fizetni azt a kölcsönt. Nem gonosz dolgok ezek, de a hitel a kamataival együtt olyan igát tud a nyakadba tenni, ami láncokat eredményez. Így az emberek elveszítik a szabadságukat és lehet, hogy úgy érzed, hogy nem vagy szabad. Az emberek így elveszítik az életüket, elveszítik a gyarapodásukat és másfél-kétszer annyit fizetnek egy telefonért, másfél-kétszer annyit fizetnek egy autóért, amire nem lenne szükségük, de kifizetik, mert nem tudják és nem látják azt, hogy ha beérnék kevesebbel, akkor szabadon élhetnének.

Ha beérné egy tizenöt éves autóval, ami elvisz A-ból B-be üzembiztosan, akkor lehet, hogy nem lenne problémád a megemelkedő törlesztő részletekkel, amit fizetni kell a kétéves, hároméves autóért, vagy akár az új autóért, ami a felét éri már másnap, miután kihoztad a szalonból. Tehát egyszerűen üzletileg sem gondolkodnak az emberek sokszor úgy, hogy látszódná rajtuk a bölcsesség, mert olyan dolgokra költenek, amelyek a státuszszimbólumok, illetve a kívülállók felé akarnak megfelelni.

Érti mindenki ugye, hogy miről beszélek? Remélem nem követtek meg majd alkalom után kifelé menet, hogy ennyire nyíltan, őszintén beszélek ezekről a dolgokról. Rendkívül nagy körültekintéssel és ezt nem tudom eléggé hangsúlyozni, rendkívül nagy körültekintéssel kell hitelhez,

kölcsönhöz folyamodni. A legjobb az, ha addig nyújtózkodsz, ameddig a takaród ér és megkeresed Istentől a legjobbat, hogy hogyan tudsz hozzájutni ahhoz, amit szeretnél és akár évekig laksz albérletben, de nem adósítod el magad huszonegy-kétévesen harminc évre már.

Volt, aki huszonevesen jött tanácsot kérni tőlem, hogy albérletbe lakik egyetemistaként, de nagyon szeretné megvenni ezt a lakást. Mondom neki, hogy ebben az életszakaszban még ne ez legyen a legfontosabb. Azt sem tudod, hogy merre fogsz indulni az életben, hogy hol fogsz lakni, hova kerülsz. Egy nagy adósságba belekerülni, még egyetemista vagy, még másodállásban dolgozol, nem kell ez most még! Eljön majd az idő, pár év, amikor kialakul az életutad, meghallod Istentől, hol a helyed, nem kell az embernek adósságba vernie magát, de az a pénz, amit albérletre fizetek, az egy ablakon kidobott pénz, mert azt a pénzt már fizethetném akár a törlesztőrészletre is és akkor előbbutóbb az enyém lesz! Ez igaz, de amit mondani tudok neked, hogy te hogyan és miként éld az életedet az, hogy arra figyelj, amit Isten neked személyesen mond.

Személyes életünkben mi elmondhatjuk, hogy hosszú éveken keresztül éltünk albérletben, mert ez volt a vezetés, ez volt a késztetés és nem is lettünk így elkötelezve senki felé és könnyedén tudtunk váltani, amikor az Úr szólt, hogy váltsunk. Nem okozott ez problémát. Talán most itt van az idő, hogy elmondjam, hogy életünk egyik legjobb üzleti, pénzügyi döntése volt. Hadd mondjam el, hogy mikor kell, hogyan kell, vagy hogyan lehet jó döntést hozni, illetve egy-egy rossz döntéssel hogyan tudja az ember évekig elodáznai a gyarapodását.

Nyolc éve lakunk ott, ahol lakunk. Mostantól számolva tíz évvel, vagy tizenegy-két évvel ezelőtt már volt annyi kis pénzünk, hogy egy kis házat tudtunk volna venni. Nagyon szerettük volna, már költöztünk volna, már benne volt ez a levegőben, hogy már nem a helyünkön vagyunk a szolgálati területet illetően, volt vonzás ide Pest közelébe és nagyon jöttünk volna és lett volna már egy kis pénzünk, hogy megvegyük azt a házat, amit kinéztünk magunknak, de éreztük ott belül, hogy ez nem jó döntés. Úgy tudtuk volna ezt megvenni, hogy a vállalkozásból kiveszem a pénzt és veszünk egy házat, de így a vállalkozásban lévő tőke, amivel dolgozik a vállalkozás, megint kezdhette volna nulláról. Elhalasztottuk ezt a döntésünket, lépésünket két évvel.

Képzeld el, hogy mi történt ebben a két évben a vállalkozásomban! A következő évben a benne lévő pénzösszeg megduplázódott, az ezt követő évben ez a dupla megduplázódott, az azt követő évben az az egész dupla-dupla megduplázódott és ez évekig így ment. Ez az egész kimaradt volna, erről mind lemaradtunk volna, ez mind semmivé lett volna, ha mi azt a kezdeti tőkét kivesszük és veszünk belőle egy házat, amire annyira vágyunk. Érted, ugye? Nem mondom azt, hogy Isten ne tudta volna ezt behozni idővel, de életünk egyik legjobb pénzügyi döntése volt ez, ami segített abban, hogy lakáshoz is jussunk, fel is újítsuk és mindenféle anyagi gond nélkül a megfelelő időben, a megfelelő helyen tudjunk élni, lakni és szolgálni akár.

Tehát az ember sokszor vágyik dolgokra, sokszor szeretné azt siettetni, azt gondolja, hogy van egy jó lehetősége, egy vissza nem térő alkalom. Most kell megvenni azt a lakást, most kell megvenni azt a házat, mert most ilyen olcsó, ez egy olyan lehetőség, ami még egyszer az életben nem lesz. Nagyon-nagyon gondold át, hogy mit csinálsz! Én nem tudom neked megmondani azt, hogy az tényleg vissza nem térő lehetőség vagy nem, de ha elmulasztasz is valamit, Isten akkor is képes nagyon jó dolgokat előhozni neked. Tehát még egyszer elmondom. Lehet kölcsönhöz folyamodni, vagy hitelhez, de nekünk például így semmiféle hitelhez nem kellett folyamodnunk, hogy egy szép házat meg tudjunk venni, egy nagyobb, egy teljesebbet, amit ki is tudunk most használni.

Rendkívül nagy körültekintéssel és bölcsen kell kölcsönhöz folyamodni és úgy, hogy azt szándékodban áll visszaadni. Csak úgy kérjél kölcsön bárkitől, akár egy banktól, vagy magánszemélytől, hogy szándékodban áll a lehető leggyorsabban, tisztességesen azt visszafizetni! Lehet hinni szélsőséges módon természetfölötti adósság eltörlésben, hihetsz benne, ha akarsz, mert van ilyen közöttünk, aki ilyet élt meg. Lakástartozás, bármiféle más dolog, adósság, ami természetfölötti módon tényleg eltöröltetett, adminisztrációs, nem tudom milyen dolgok miatt, valóban megtörténnek, de gondolj bele, ha természetfeletti módon az adósságod eltörlődik, akkor az, aki neked adta a köl-

csönt, megkárosul. Tehát ha én adok neked kölcsön, akkor légy szíves, ne imádkozz azért, hogy természetfölötti adósság eltörlésed legyen. Jó? Remélem, értitek a lényegét ennek.

Most lépünk tovább!

Példabeszédek 6,1–5.

- 1. Fiam! Ha kezes lettél a te barátodért, és kezedet adván, köteleztél magadat másért:**
- 2. Szádnak beszédei által estél törbe, megfogattattál a te szádnak beszédeivel.**
- 3. Ezt műveld azért fiam, és mentsd ki magad, mert a te felebarátodnak kezébe jutottál; eredj, alázd meg magad, és kényszerítsd felebarátodat.**
- 4. Még álmot se engedj szemeidnek, se szunnyadást szemöldökeidnek,**
- 5. Szabadítsd ki magad, mint a zerge a vadász kezéből, és mint a madár a madarásznak kezéből.**

Ugye itt a kölcsönadásról van szó félig-meddig, mert, ha valaki kölcsön ad valakinek, mondjuk egy bank, akkor az szeretné, hogy legyen egy kezes, mert ha te nem tudod fizetni a törlesztőrészt, akkor valaki átvállalja helyetted. Erről a kezességről szól itt az Ige. Ez arról szól, ha valaki másnak az adósságaiért és tetteiért felelősséget vállalunk, akkor nekünk kell végül fizetnünk. Ez egy iránymutatás itt a Bibliában, de nem törvény. De egy nagyon-nagyon hangsúlyos iránymutatás, hogy ne csináljuk ezt. Ez nem csak a pénztárcánk rovására mehet, hanem a hírnevünknek is az erőforrásainknak is és bizony ez befolyásolja a saját életünket, hogy másért kezességet vállaltunk. Kezességet vállalunk a saját gyermekünkért, mert ha játszik az utcán és fog egy kavicsot és egy autó szélvédőjét betöri vele a kisgyermek, neked kezességet kell vállalnod. Ha a szomszéd ablakát töri be, vagy nyuvasztja meg a macskáját, akkor neked kell felelősséget vállalni a saját gyermekedért, mert kiskorú, hozzád tartozik. Te vállalsz kezességet, felelősséget érte.

Kölcsönadásnál a szomszédnak, barátnak, ismerősnek kezesnek lenni, ez egy másik dolog, de eljön az idő, amikor a gyermek felnő, huszonevésen, harmincévésen, nem a te felelősséged az, amit ő csinál. Ugyanakkor ez egy törvény, hogy tilos? Nem gondolnám. Többek között azért nem, mert szembe jött velem Pál apostol esete, amikor Onésimusért felelősséget vállal és ez meg van írva a Filemon levélben:

Filemon 1,17–19.

- 17. Azért, ha engem részestársadnak tartasz, úgy fogadd őt magadhoz, mint engem.**
- 18. Ha pedig valamit vétett volna ellened, avagy tartozik neked, ezt nekem ródd fel.**
- 19. Én, Pál írom a saját kezemmel: én azt megfizetem. Hogy azt ne mondjam néked, te magaddal is tartozol nékem.**

Tehát itt Pál Onésimusért kezességet vállal. Azt gondolom, ha van valaki, akiben nagyon megbízol, hogy tűzbe teszed érte a kezéd, akkor a saját belátásod szerint ezt megteheted, de van egy irányelv. Hallod, amit mondok? Te döntöd el, de van egy irányelv, lehetőleg ne tedd! Másért felelősséget vállalni, neked kell elvinned a balhét, ha valami gond van. A figyelmeztetés egyértelmű, de nem bűn, ha az ember hitelt vesz fel, vagy kölcsönt ad, vagy felelősséget vállal másért, de nem szabad könnyelműen megtenni. Olvasom tovább az igeverseket ugyanitt a Példabeszédekben, mert van még itt egy-két dolog, ami a témánkba vág.

Példabeszédek 6,6–11.

- 6. Eredj a hangyához, te rest, nézd meg az ő útjait, és légy bölcs!**
- 7. Akinek nincs vezére, igazgatója, vagy ura,**
- 8. Nyárban szerzi meg az ő kenyerét, aratáskor gyűjti eledelét.**
- 9. Oh te rest, meddig fekszel? Mikor kelsz fel a te álmodból?**
- 10. Még egy kis álom, még egy kis szunnyadás, még egy kis kézösszefonás, hogy pihenjek;**

A hangya itt a 6-os versben, amiről olvasunk Isten teremtménye. Gondolkozom azon, hogy azok a hangyák, amik megcsípnek, azok a teremtésben hol tévedtek el félúton, de biztos, hogy a bűnbeesés után. De a lényeg, hogy komolyra fordítsam, hogy a hangya mindig is a szorgalom jelképe volt. Ismeri mindenki a hangya és a tücsök meséjét, ugye? La Fontaine meséje. Nagyon igaz. Itt az, hogy nincs vezére, nincs igazgatója, nincs senki, aki megmondja, hogy mit hogyan csináljon, ez

arra mutat, hogy neki van egy belső, belülről fakadó ösztöne arra, hogy tudja, hogy hogyan kell csinálni. És nem kell neki nógató, nem kell neki külső lökdösés, nem kell neki állandóan mondani azt, hogy te figyelj, csináld már ezt! Nem kell mindig noszogatni arra, hogy dolgozzon, nem kell mindig böködni, hogy szorgalmas legyen, mert nem lusta és ez belülről fakad neki. Belülről fakad, nem kívülről. Nem külső kényszer, hanem egy belső készítés a számára.

Ha magunkra vetítve beszélünk erről, láthatjuk, hogy ez nem a test tulajdonsága, nem a test kívánsága. A test nem kívánja ezt. A hangya szorgalma teljesen ellentétes a lustasággal. Ha egy kis állatnak, aminek nincs gyakorlatilag agya, mert egy hangyának nagyon picike az agya, vagy mondjuk az emlősállatok, vagy madarak, bennük van ösztönszerűen, hogy gondoskodjanak a fiókáikról, hogy vándoroljanak, hogy nagy utakat tegyenek meg, hogy gondoskodjanak saját magukról és anyatigris módjára védjék a kölykeiket. Ha bennük van ez anélkül, hogy valaki kívülről állandóan noszogatná őket, akkor gondolkodjunk el azon, hogy vajon nekünk, embereknek belénk van ez kódolva valahol, vagy az állatok okosabbak, intelligensebbek és jobban tudnak hallgatni az ösztöneikre, mint ahogy az ember tud hallgatni Isten Szellemének a vezetésére? Az emberben ott van az a testiség a bűn miatt, ami miatt a lustaság nagyon könnyen tud uralkodni rajta. Olvasom a 10-es verset még egyszer.

10. Még egy kis álom, még egy kis szunnyadás, még egy kis kézösszefonás, hogy pihenjek;

Itt nem a normális alvásról van szó, amikor minden éjszaka hat, hét, nyolc, kilenc órát eltöltesz az ágyban, nem erről van szó, hogy ez rossz dolog. Ez szükséges ahhoz, hogy életben maradj és, hogy egészséges legyél. Itt a trehányságról van szó. Arról van szó, hogy életformaszerűen az ember csak forgolódik az ágyában, mint ahogy forgolódik az ajtó a zsanérján jobbra-balra, de nem halad sehova.

11. Így jön el, mint a vándor, a te szegénységed, és a te szűkölködésed, mint a pajzsos férfiú!

Tudod, van olyan, hogy valakinek jól ment az élete és elszegényedett. Van olyan, hogy valakinek megvoltak a tisztességes életfeltételei, de mégis valahogy odajutott, hogy egyre csak lejjebb csúszott. Itt a vándorról beszél, de gondold például arra az Igére, amely az mondja, hogy az asszonyra a vajúadás úgy hirtelen rátör. Sok asszony van itt közöttünk, sokan szültetek. Egyszer csak eljön az idő és elindulnak azok az izomösszehúzódások és elindul a szülés folyamata. Ez viszonylagosan talán hirtelen jön, de volt előtte egy kilenc hónapos kihordás, tehát lehetett rá számítani, hogy ez jön. Az elszegényedés ugyanilyen. Amikor az ember hosszútávon láthatóan lusta, nem fogja meg, elmulasztja a lehetőséget, elodázza azt, amit tenni kellene, csak halogat, nem hozza meg a döntést. Ha hoz is egy jó döntést, könnyen kiesik abból, mert nem a döntései vezetnek, hanem az érzelmei vezetnek. Így az ember hosszútávon egy pillanat alatt lesz szegény. Jön valami gubanc és azt veszi észre, hogy baj van.

Egyébként a jólét hasonlóképpen működik, más előjellel, vagy legalábbis a pénzügyi áttörés. Hosszútávon kell tenni a jót, hosszútávon kell kitartónak lenni, hosszútávon kell az embernek állhatatosnak és jó sáfárnak lenni. Az emberben az Úr munkája felé való odaszánt pénzügyi, anyagi javak juttatása egy hosszútávú dolog. Nem egyszer-kétszer föllendül az érzelmi hullámvasúton az ember, hogy most adok ennek, adok annak, adok a gyülekezetnek, adok erre, adok arra. Ez egy rendszeres, folyamatos, kitartó, hosszútávú dolog. Egy életforma, egy életmód. És akkor eljöhet az emberre hirtelen egy olyan anyagi áttörés, amire speciel én, személyesen tizenöt évet vártam, úgy, hogy a kezdetektől hittem benne. De hogy több legyen, mint elegendő, hogy túláradó legyen, hogy igazán bőség legyen, nekem ez tizenöt évig tartott, de eljött és folyamatos fejlődésben lehetek. Nem dicsekedni akarok és nem azt akarom mondani, hogy én vagyok a követendő példa, vagy mi, hanem azt, hogy van bibliai példa arra előtte, hogy lehet bizony gyakorlati módon megélni azt, amit az Ige tanít és amit ígér.

Egyébként az elszegényedés egyik oka, vagy az egyik legfontosabb oka a kényelemszeretet. Ki az, aki szereti a kényelmet? Én nagyon szeretem. Te is, gondolom, hisz ki az, aki nem szereti? Akik aszkéta módon önmagukat egy komfort nélküli barlangba zárják és remeteként élnek, azok talán szeretik a kényelmetlen köveket a fejük alatt, de általában az ember szereti a kényelmet. A kényelemmel nincsen baj, de a test nem kívánja a lelki és a testi erőfeszítést. Amikor döntést kell hozni a kényelem, vagy a testi és a lelki erőfeszítés között, meg kell hozni a döntést, hogy melyiknek

engedek. Ha újra és újra a kényelmet választja az ember, mert ez így kedvezőbb, mert ez így kényelmesebb, mert ez így közelebb van, mert ez így a könnyebbik út, mert így nincs akkor összetűzés és lehetne ezeket sorolni, akkor idővel eljuthat az ember oda, hogy életformásként egy lusta ember lesz. Életmódsként engedhetünk a kényelemnek, engedhetünk a tunyaságnak és így garantálom, ha az ember folyamatosan lusta és tunya, akkor el fogja mulasztani a kínálkozó lehetőségeket. Olyan lesz, mint a Prédikátor könyve 11,2–3-ban az az ember, aki a szelet nézi és nem vet, a felhőre tekint és nem arat. Jaj, most nincs kedvem, jaj, most hideg van, jaj, most föl kellene öltözni, jaj, most nagyon meleg van, most nem megyek ki, nem csinálom, majd holnap! Tudom, életmódot kéne váltani, többet kéne mozogni, de majd holnap! Most ezt a jó kis szaftos husit még bevágom estére, de majd holnaptól megváltozom!

Elnézést kérek mindenkitől, akinek beleléptem a lelkivilágába, nem szándékos, de ilyenek vagyunk. Ha egyszer-kétszer ilyet csinálunk, az még nem szokás, de ha újra és újra, heteken, hónapokon keresztül így teszünk, akkor kialakul egy szokás, amit mi alakítottunk ki, de aztán utána az a szokás alakít minket, alakítja a jellemünket, azt, hogy milyen emberek vagyunk valójában.

Tehát az anyagi boldogulásnak több összetevője van és sokféle oldalról meg lehet közelíteni. Természetesen kell hozzá tanulás, kellhet hozzá tehetség, együttműködés, pénz, tőke, szorgalom. Nem tudom, hogy vagytok vele, de annyi ember panaszkodik, hogy ilyen és olyan anyagi nehézségekben van, de nem ragadja meg a lehetőséget arra, hogy több pénzt keressen. Hát, nem adnak jobb munkát! Kerestél arra lehetőséget, hogy képezd magad, hogy elvégezz egy tanfolyamot, elvégezz egy olyan iskolát, ami olyan képesítést nyújt, amivel nagyobb fizetést adó céghez tudsz menni dolgozni? Hát azt nem. Az van, ami van, és abból akarja az ember a legtöbbet kihozni, de ha fejlődsz, ha változol, ha megteszed a magad részét, hidd el, Isten is megteszi az Ő részét. Keveset keresel? El lehet menni olyan helyre, ahol többet fizetnek, de ehhez az kell, hogy az ember tanuljon, az ember szorgalmas legyen, akár képezze magát, hogy az ember beletegyjen önmagába időt, energiát. A képzés és a tanulás sohasem kidobott pénz az ablakon. Van úgy, hogy pénzt kell költened egy tanfolyamra, hogy utána több pénzt tudjál keresni. Az a mondás, hogy kiadás nélkül nincs bevétel, ez egy alap közgazdaságtudományi elv. Aki vállalkozó, tudja, hogy kiadás nélkül nincs bevétel. Ha csak bevételt akarunk és nem akarunk kiadni, nem akarunk befektetni, akkor csodálkozunk azon, hogy toporgunk egyhelyben, vagy akár szegényedünk. A Példabeszédek 12,27 a következő ígevers, amit szeretnék felolvasni.

Példabeszédek 12,27.

27. Nem süti meg a rest, amit vadászásával fogott; de drága vagyona az embernek a szorgalom.

Hú, de jó Ige! Tetszik, ugye? Ha van szorgalmad, akkor van vagyond. Ezt mondja itt az Ige. Drága vagyona az embernek a szorgalom. Egy szorgalmas ember, ha képezi magát, szorgalmasan fejlődik és szorgalmas a munkájában és csinál valamit, akkor, ahogy olvastuk az 5Mózes 28-ban, Isten meg tudja áldani a keze munkáját. A legtöbb keresztény, bocsánat ez így lehet, hogy nem igaz, sok keresztény az imáiban is úgy imádkozik, hogy Uram, áldjál meg engem és segíts nekem ebben a helyzetben, miközben ő nem csinál semmit, de sehol nincs az Igében, hogy ezt így kell csinálni. Mert az Igének, mint magnak a szívünkben kell lennie és ahhoz, hogy a hited fejlődjön, az Igét el kell ültetned, gondolkodnod kell rajta, stb. A Szent Szellem, mint Segítő van a Bibliában, egyik neveként meghatározva nekünk, aki nem abban segít, hogy üljünk egyhelyben a hátsónkon és siránkozunk és önsajnálásban legyünk, hanem abban segít, amit csinálunk. Ha nem csinálsz semmit, akkor abban segít, hogy nem csinálsz semmit. A Szent Szellem nem úgy segít, hogy megfogja helyetted és arébb teszi a dolgokat. A Szent Szellem nem úgy segít neked, hogy nincs pénzügyi gondolkodásmódod, nincs tudatosságod és akkor majd Ő ad neked kívülről valamit és akkor hirtelen majd anélkül, hogy te bármit tennél, minden előre felé mozdul. Nem! Kezdd el cselekedni, tenni, amit Isten mond neked és a Szent Szellem hozzáadja a maga természetfölötti jelenlétét és akkor segít neked és el fogsz tudni érni olyan dolgokat, amiket soha nem érnél el egyedül önmagadban. Így segít a Szent Szellem. Ő nem egy rabszolga, aki helyetted dolgozik.

Mégis az imádságaikban az emberek olyan sokszor jönnek imakéréssel felénk, amiből látszik az, hogy szeretnék, hogy Isten adjon nekik valamit úgy, hogy ők igazából nem akarnak megváltozni. Nem akarnak semmiféle, se gondolkodásbeli, se mentális, se hitbeli, se cselekedetbeli dolgon változtatni, mert azt gondolják, hogy az úgy jó és lehet, hogy jó az úgy, de nagyon sokszor sajnos nem. Úgy-hogy ha van szorgalmad, akkor van vagyoned. A Bibliában egyébként ez egy visszatérő fontos téma a lustasággal együtt.

Példabeszédek 26,12–16.

12. Láttál-e oly embert, aki a maga szemei előtt bölcs? A bolond felől jobb reménységed legyen, hogy nem mint a felől!

13. Azt mondja a rest: ordító oroszlán van az úton! Oroszlán van az utcákon!

14. Mint az ajtó forog az ő sarkán, úgy a rest az ő ágyában.

15. Ha a rest az ő kezét a tálba nyújtotta, restelli azt csak szájához is vinni.

16. Bölcsőbb a rest a maga szemei előtt, mint hét olyan, aki okos feleletet ad.

Menjünk itt végig ezeken az Igéken egyesével.

12. Láttál-e oly embert, aki a maga szemei előtt bölcs? A bolond felől jobb reménységed legyen, hogy nem mint a felől!

Ez az arrogancia és a büszkeség egyik megnyilvánulása, ami megtapasztalható volt Saul életében is, aki, amikor jól kezdte a királyságát, önmaga szemei előtt kicsi volt, aztán, amikor az önmaga szemei előtt megemelkedett, hogy én vagyok valaki, az ilyen emberre mondja azt a Biblia, hogy bolond. Ez egy arrogáns dolog, ami semmissé teszi a bölcsességet.

13. Azt mondja a rest: ordító oroszlán van az úton! Oroszlán van az utcákon!

Nem tudok erre mit mondani. Elég béna kifogás, hogy ne kelljen dolgozni. Oroszlán jár kinn az utcán. Azért nem megyek le a metróba, mert ott is mérges kígyók vannak, amik jönnek velem szembe. Kifogás, kifogás, kifogás. Olyan kicsit előttem ez, mintha valaki az iskolában olyan tantárgyra jelentkezett volna, aminek az a neve, hogy kifogásológia. Mintha ezt tanítanák embereknek. Újra és újra újabb és újabb kifogásokat hoznak, hogy mit miért nem csinálnak meg.

14. Mint az ajtó forog az ő sarkán, úgy a rest az ő ágyában.

Ugye, az ajtó viszonylag sokat mozog. Itt nálunk is a bejárat egy lengőajtó, van egy zsanérja. Te is sok ajtóval találkozol otthon, főleg, ha nem rajta mész be, hanem az ajtófélfán akarsz bemenni véletlenül, akkor szembe jön veled, de mindegyiken van egy zsanér, amin forog az ajtó ide-oda és ezt a képet hozza a restre a Biblia. Az ágyában forog ide-oda az ember és nem akar csinálni semmit, lusta. Csinál valamit, de sehova nem jut, sehova nem halad előre.

15. Ha a rest az ő kezét a tálba nyújtotta, restelli azt csak szájához is vinni.

A lusta embernek még az evés is sok munka. Jó lenne, ha valaki megtenné helyette. Mondtad már valakinek, kicsi gyereknek például, hogy meg ne rágjam helyetted? Ugye, találkoztatok már ilyennel?

16. Bölcsőbb a rest a maga szemei előtt, mint hét olyan, aki okos feleletet ad.

Az Egyszerű fordítás azt mondja itt, hogy a lusta hétszer okosabbnak gondolja magát azoknál, akik valóban bölcssek. A lusta emberek nem nagyon hallgatnak az észérvekre. A lusta emberek kifogásokat hoznak, mert az érzékeknek, az érzékszerveknek nagyobb a súlya, de tudd meg, hogy senki sem élhet jobban anyagilag, pénzügyileg, illetve nem juthat el a bőségre úgy, hogy előtte ne fektetett volna be kellő munkát. Isten királysága munkaalapú. Az embernek őszintén föl kell tenni magával szemben a kérdést, hogy milyen érzéseket vált ki belőle az, ha gazdagságról, pénzről, bőségről, nagy vagyonról van szó? Azonnal az a reakció, hogy aki dolgozik, annak nincs ideje pénzt keresni? Vagy az, hogy csak mások kihasználásával lehet meggazdagodni, hogy csak a csaló, vagy a kihasználó rendszert élvezők lehetnek gazdagok? Persze van előttünk egy csomó rossz példa, cégek, vállalkozások, politikusok, akik a saját haszon reményében teszik, amit tesznek, de ne gondold, hogy ez nincs benne a Bibliában. Meg van írva, az Újszövetség Igéje, hogy a neked ígért vagyont maguknak teszik el. Ez így van benne. Házi feladat, hogy keresd meg, hogy hol van ez. Újszövetség Igéje. Megígérnek egy csomó mindent neked, de a megígért vagyont saját zsebre teszik.

De Isten nincs korlátozva a világ rendszerére, ahogy a világ egyszer fent és egyszer lent és a gazdasági élet a világban is. Éltetek már pár tíz évet, ez a pár tíz év is elég volt ahhoz, hogy lássátok, hogy nem folyamatosan emelkedő, vagy folyamatosan lefelé menő. Van, amikor fölfelé ívelő ágba van, van, amikor lefelé, így hullámszik a piaczgazdagság. Ez félig tudatos is egyébként, de az ember fölötte tud élni. Az a hullám, ami az embert körbeveszi kívülről, az csak kis hatást gyakoroljon rám, ezt meg lehet tapasztalni, higgyétek el.

Pár héttel ezelőtt szedem a meggyet otthon a kertben. Nem a kockás kötényembe, hanem kis kosárába és ezen gondolkoztam és fölírtam magamnak egy gondolatot, hogy a gazdagság nem egy állapot, hanem egy életmód. A gazdagságot nem egy pénzügyi bankszámlakivonat mutatja, hanem az egy életmód. Kihez képest gazdag egyik, vagy másik ember? Nagyon sok emberhez képest te, aki szegénynek gondolod magad, szinte vagyonnal rendelkezelsz. Hisz a világnak más tájain vannak olyan emberek, akiknek tényleg szó szerint annyijuk van, amennyi a testükön ruhaként ott szerepel és élnek évtizedek óta egy segélytáborban, vagy egy menekült táborban. Ne gondold azt, hogy annyira nagyon rossz a helyzet, amiben élünk!

Ha őszinték vagyunk, szembenézhetünk a történelemmel és megláthatjuk azt, hogy ilyen jó világ, mint ami most van a 21. században, nem nagyon volt a történelemben soha. Úgyhogy ne engedj a minden rossz és minden negatív kortárs nyomásnak és hatásnak, hogy semmi sem jó, mert tény, hogy minden lehetne jobb, mint amilyen most, nincs semmi, amit ne lehetne jobbra tenni, de az is igaz, hogy lehetne sok minden rosszabb is. Ha változást szeretnél az életedben, a családotban, a nemzedekben, akkor tudd meg, hogy a változás kétirányú lehet. Lehet jobb és lehet rosszabb is. Úgyhogy hozzunk mindig a megfelelő időben jó döntéseket, hogy a változást ne úgy mozdítsuk elő, hogy rosszabbá váljon a helyzet, mint ami most van!

Elmondtam nagyjából, amit szerettem volna nektek. Köszönöm, hogy meghallgattátok és remélem, sőt hitben állok, hogy segített egy-két gondolat nektek ebben. Dicsőség Istennek!

*A függőleges vonallal jelzett igeversék más fordításból származnak.

A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.

ELÉRHETŐSÉGEINK

Postacím: 1203 Budapest, Török Flóris u. 70.

Titkárság: +36 (70) 428-4144

E-mail: titkarsag.ksze@gmail.com (Kántor Ibolya)

Honlap: www.ksze.org

Könyvrendelés a titkárság elérhetőségein.

Újság szerkesztőség: oromhirado@gmail.com